

МОТИВИ към присъда №18/06.03.2024г., постановена по НОХД №182 по описа за 2024г. на ОС- Варна.

Производството е по реда на Глава 27 от НПК, чл.371т.2 от НПК.

ВАРНЕНСКА ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА Е ОБВИНИЛА:

Р.Р.Н. в това, че на 27.07.2023г. в гр. Варна отнел чужди движими вещи- мобилен телефон марка „Айфон“, модел 12 и калъф за телефон, всичко на обща стойност 618лева от владението на Х.Т.А. с намерение противозаконно да ги присвои като употребил за това сила и деянието е извършено при условията на опасен рецидив- престъпление по чл. 199, ал.1, т,4, вр. чл. 198, ал.1 от НК.

Прокурорът поддържа повдигнатото обвинение спрямо подсъдимия Н., като счита, че същото е доказано по несъмнен и безспорен начин въз основа на събраните по делото доказателства- показанията на пострадалата, извършеното разпознаване от нея, които се подкрепят и от заключението по назначената лицево- идентификационна експертиза. От справката за съдимост се установява, че подсъдимият е многократно осъждан, като осъщественото от него деяние, се явява такова при условията на опасен рецидив. По отношение на наказанието прокурорът пледира за налагане към минималния размер, като бъдат отчетени многократните му осъждания, невлияещи на квалификацията, което свидетелства за липсата на постигната индивидуална превенция и очертаваща същия като човек с изградени престъпни навици. Предлага на съда да наложи наказание Лишаване от свобода за срок от 6 години, което се явява справедливо с оглед високата обществена опасност на подсъдимия. Счита, че следва да бъде отчетена високата обществена опасност и на деянието. С оглед на това, че производството по делото протича при условията на чл.371т.2 от НПК, то на основание чл.58а от НК това наказание следва да бъде намалено с 1/3, като на подсъдимия се наложи Лишаване от свобода за срок от 4 години, при първоначален строг режим. Сторените по делото разноси счита, че следва да се присъдят в тежест на подсъдимия.

Подсъдимият Р.Р.Н. признава изцяло фактите в обстоятелствената част на обвинителния акт и се признава за виновен. Защитникът му пледира за налагане на наказание към минималния предвиден в закона размер, като счита, че предложеното от прокурора наказание е прекалено високо. В последната си дума подсъдимият изразява съжаление за извършеното и предоставя на съда да реши.

Варненският окръжен съд, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Р.Р.Н. е роден на 09.05.1990г. в гр. Варна, живущ в с.гр., български гражданин, без образование, неженен, работещ, осъждан. Видно от

свидетелството за съдимост подс. Н. е многократно осъждан: С протоколно определение по ЧНД №1924/2019г. по описа на РС – Варна, влязло в сила на 30.05.2019г., спрямо същия са групирани наказанията по НОХД № 5498/2017г., НОХД № 2431/2017г., НОХД № 1389/2018г., НОХД № 2735/2018г., НОХД № 4901/2018г., НОХД № 5334/2018г. и по НОХД № 1792/2019г., всички на ВРС, като му е наложено едно общо в размер на най-тежкото от тях, а именно Лишаване от свобода за срок от ТРИ ГОДИНИ И ЧЕТИРИ МЕСЕЦА, при строг режим. Наказанието е изтърпяно на 19.01.2021г. С протоколно определение по ЧНД №2691/2022г. на ВРС са групирани наказанията, наложени на подс. Н. по НОХД № 2200/2022 г. по описа на РС - Варна и НОХД №2465/ 2022г. на ВРС, като му е наложено едно общо наказание в размер на най-тежкото от тях, а именно ДЕСЕТ МЕСЕЦА Лишаване от свобода, при строг режим. Наказанието е изтърпяно на 16.10.2023г. Тези две осъждания на подс. Н. обуславят квалификацията опасен рецидив на настоящото деяние по смисъла на чл.29ал.1б.“б“ от НК, тъй като последното се явява извършено в срока по чл.30 от НК.

На 27.07.2023г. свидетелката Х.Т.А. била в дискотека „Култ“, намираща се на крайбрежната алея в морската градина в гр. Варна. Около 04.20ч. тя тръгнала да се прибира. Изкачвайки се по стълбите в близост до сцена „Раковината“, А. се отправила към намиращото се в близост мостче. В лявата си ръка държала мобилен телефон „Айфон“, а в дясната си ръка държала дамска чантичка и обувките си. Пострадалата била застигната от подс. Р.Р.Н., който ѝ поискал да му даде цигара. А. му отговорила, че няма. Подсъдимият продължил да върви успоредно с нея от лявата ѝ страна, като повторно поискал цигара. Свидетелката се спряла, обърнала се към него и отново му казала, че няма цигари и продължила напред. Въпреки това подсъдимият за трети път ѝ поискал цигара. Тогава св. А. се спряла обърнала се към него и му казала да я остави намира. От своя страна подс. Н. ѝ казал да не се прави на важна и в следващия момент я блъснал с ръка в областта на тялото. Св. А. залитнала, изтървала на земята вещите, които държала в ръце, при което Н. издърпал от ръката ѝ мобилния телефон и побягнал, отдалечавайки се от местопроизшествието в посока Фестивален Комплекс.

Св. А. взела от земята останалите си вещи и отишла до ВИНС - Варна, където имала среща с майка си и леля си. След това съобщила в първо РУ - Варна за извършения грабеж.

В резултат на проведените оперативно-издирвателни мероприятия, служители на Първо РУ - ОД - МВР - Варна установили като извършител на деянието подс. Р.Р.Н..

По ДП били приобщени СД като ВД, предадени с протоколи за доброволно предаване, съдържащи видеозаписи от външни камери в района на местопроизшествието.

В хода на разследването било извършено разпознаване, при което св. А. разпознала подс. Н. като извършител на деянието.

От назначената видеотехническа експертиза се установява, че предоставените по делото записи от видеокамери са автентични и не са манипулирани. Резултатът от сравнителния анализ позволява да се направи извод, че вероятно заснетото на записа лице от мъжки пол и подс. Н. са едно и също лице.

Видно от заключението по назначената съдебно- психиатрична експертиза, подс. Н. не страда от психични заболявания, същият е разбирал свойството и значението на извършеното и могъл да ръководи постъпките си.

От заключението по назначената съдебно- оценителна експертиза се установява, че стойността на отнетите вещи, предмет на грабежа възлизат на сумата от 618 лв.

Анализът на писмените и гласните доказателствени средства налага следния правен извод:

От обективна страна подсъдимият Р.Р.Н. е осъществил състава на престъпление по чл.199ал.1т.4 във вр. с чл.198ал.1 от НК, тъй като на 27.07.2023г. в гр. Варна отнел чужди движими вещи- мобилен телефон марка „Айфон“, модел 12 и калъф за телефон, всичко на обща стойност 618лева от владението на Х.Т.А. с намерение противозаконно да ги присвои като употребил за това сила и деянието е извършено при условията на опасен рецидив.

Съдът намира, че описаната по- горе фактическа обстановка е установена по несъмнен и безспорен начин въз основа показанията на разпитаните по делото свидетели, дадени на ДП и приобщени към доказателствения материал по реда на чл.283 от НПК, заключението по назначената съдебно оценителна, лицево- идентификационна, съдебно- психиатрична, съдебно- медицинска експертизи, както и писмените доказателства на ДП и тези приобщени към доказателствения материал в хода на съдебното производство. Същата не се оспорва от подсъдимия. Последният признава изцяло фактите, описани в обвинителния акт, като на ДП не е дал обяснения.

Обвинението спрямо подс. Н. е доказано по несъмнен и безспорен начин, като в тази връзка съдът кредитира показанията на св. А., която разказва по какъв начин е осъществено деянието. В показанията си същата сочи какъв е предметът на престъпно посегателство, който ѝ е бил отнет, както и че за това подс. Н. е употребил сила. При извършеното разпознаване пострадалата категорично е разпознала подсъдимия като автор на деянието. Нейните показания кореспондират със заключението по назначената лицево- идентификационна експертиза, вещото лице по която е заключило, че заснетото на записите лице вероятно е подсъдимия, който макар да не може да бъде идентифициран, би могъл да бъде разпознат, което е сторено от пострадалата. Нещо повече, от видеозаписите се установява, че облеклото на заснетото лице е идентично с това, с което е бил облечен подсъдимият по време на снемане на образци за изследване. Следва да се отбележи, че

извършеното от св. А. разпознаване е извършено в съответствие с нормите на чл.170 и сл. от НПК, като преди тя е била разпитана, съобразно регламента на цитираната норма. Лицата, включени в разпознаването са със сходна външност, така както изисква нормата на чл.171ал.2 от НПК.

Съдът намира, че в хода на производството е установено, че от обективна страна са осъществени всички съставомерни елементи на престъпния състав “грабеж”, тъй като по безспорен начин е установено, че на инкриминираната дата подс. Н. е отнел мобилния телефон заедно с калъфа на телефона от владението на св. А., като е употребил принуда във формата– сила, чрез издърпване на телефона от ръката на пострадалата. Горното е позволило на подсъдимия да установи своя фактическа власт върху вещите.

От субективна страна подс. Н. е извършил деянието при пряк умисъл, видно от действията му: подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, а именно, че е запретиено, а затова и наказуемо от Закона, предвиждал е общественотоопасните последици при противоправността на отнемането на чуждите вещи без съгласието на владелеца, както и че е получил владението върху тях чрез използване на сила и видно от действията му е искал тези последици.

При индивидуализацията на наказанието по отношение на подс. Р.Р.Н. за извършеното от него престъпление по чл.199ал.1т.4 във вр. с чл.198ал.1 от НК, съдът намира, че като смекчаващо отговорността обстоятелство следва да бъде отчетено неговото социално положение- същият е бил безработен и без доходи. Като такова следва да бъде взета предвид и сравнително ниската стойност на предмета на престъпно посегателство, както и здравословното му състояние, видно от назначената в хода на досъдебното производство съдебно- медицинска експертиза. Макар в съдебно заседание подсъдимият да се признава за виновен, това самопризнание не следва да се третира допълнително като смекчаващо отговорността обстоятелство, с оглед на това, че същия на ДП не е давал обяснения и не са налице самопризнания. Като смекчаващо обстоятелство следва да се вземе изразеното съжаление за извършеното. Като отегчаващи отговорността обстоятелства отчете обремененото му съдебно минало, което го характеризира като личност с висока степен на обществена опасност. Видно от свидетелството за съдимост, повечето от деянията, извършени от Н. са престъпления против собствеността, в повечето случаи кражби и грабежи, което характеризира подс. Н. като личност с трайно изградени престъпни навици и желание за облагодетелстване по престъпен начин, както и липса на мотивация за законосъобразен начин на живот. При така отчетените обуславящи отговорността обстоятелства, съдът намира, че на подс. Р.Р.Н. следва да бъде наложено наказание при условията на чл.54 от НК малко над минимума на предвиденото, а именно а предвиденото, а **„Лишаване от свобода за срок от ПЕТ ГОДИНИ И ТРИ МЕСЕЦА”**. Намалявайки същото с една трета по правилата на чл.58а,ал.1 от НК, на подсъдимия следва да се наложи наказание **ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК ОТ ТРИ ГОДИНИ И ШЕСТ**

МЕСЕЦА, което същият да изтърпи при първоначален строг режим. Съдът намира, че на подс. Н. не следва да бъде налагано наказание конфискация на имущество, което е предвидено от законодателя по преценка на съда, тъй като липсват доказателства същият да притежава такова. Съдът счита, че с този размер на наказанието ще се постигнат целите, визирани в чл.36 от НК и ще се въздейства спрямо подсъдимия превъзпитаващо и възпиращо в извършване на други престъпления като се изолира за по-продължителен период от време от обществото.

С оглед изхода на делото, на основание чл.189, ал.3 от НПК подс. Р.Р.Н. следва да заплати направените по делото разноски на досъдебното производство в размер на 1206,58лева в полза на Държавата, по сметка на ОД на МВР-Варна.

Мотивиран така, съдът се произнесе с присъдата си.

СЪДИЯ: